

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI!
SAVIENOJĒTIES!

OTRDIEN,
1986. GADA
1. APRILĪ
Nr. 39 (5423)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREILU RAJONA KOMITEJAS
UN PREILU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Mūsu kurss — ekonomiskās un sociālās attīstības paātrināšana

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

28. martā notika Latvijas KP rajona komitejas otrais plēnums. Tajā piedalījās partijas rajona komitejas locekļi un locekļu kandidāti, partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas locekļi, partijas pirmorganizāciju sekretāri, atbildīgi darbinieki.

Plēnums izskatīja jautājumu «Par celtniecības organizāciju partijas pirmorganizāciju uzdevumiem, lai mobilizētu savus kolektīvus zinātniski tehniskā progresa paātrināšanā un būvdarbu apjoma palielināšanā». Referēja Latvijas KP rajona komitejas otrais sekretārs P. ROMANOVŠ.

Referāta apspriešanā piedalījās J. BAIBA — Preiļu SCO priekšsēdētāja vietnieks, J. STIKANE — M. Gorkija kolhoza priekšsēdētāja, partijas rajona komitejas locekle, I. LĪSICINS — Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes šoferis, partijas rajona komitejas loceklis, R. LAZDANE — Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas partijas pirmorganizācijas sekretāre, partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas locekle, I. VOJEVODA — Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta galddarbinieks, partijas rajona komitejas loceklis, J. DESAINIS — rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, O. BUBNOVSKIS — Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas priekšnieks, V. VEIDE — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors, partijas rajona komitejas loceklis, un V. HARITONOVŠ — rajona agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas vadītājs.

Apspriešanās jautājumā plēnums pieņēma plašu lēmumu.

Uzdevumi ir jāveic

Marta priekšpēdējā nedēļā galvenā uzmanība bija jāpievērš metāllūzņu savākšanai un piegādei valstij, panākot ceturkšņa plāna izpildi visās rajona saimniecībās. Liela daļa to tā arī izdarīja, darbs turpinājās vēlāk. Rajona mērogā uzdevums tika izpildīts līdz 24. martam. Tajā skaitā 37 procenti nāca klāt tieši triecienpēdējās laikā. Tas ir — saimniecības piegādāja apmēram divi simti tonnu lūzņu.

Visražīgāk strādāja kolhozi «Dzintars» un Oškālna kolhozi, piegādājot pa 26 — 27 tonnām, tas ir — 55 — 65 procenti no plāna. Līdz ar to ievērojami pārsniegtas visa ceturkšņa saistības. 78 procentus uzdevuma veicā Dzeržinska kolhozi. 24 tonnas realizēja arī M. Gorkija kolhozi, tas bija 60 procenti no ceturkšņa plāna. Tomēr šī saimniecība maz

bija strādājusi agrāk, un tālab kopīgais ceturkšņa plāns, kurš ir 40 tonnas, nav paveikts. Trūkst vēl piektās daļas.

Metāllūzņu sagādē visvairāk atpalicis Kirova kolhozi. Tam vajadzēja sagādāt 35 tonnas, uzdevums nav izpildīts pat līdz pusei. Divu trešdaļu apjomā plānu veicis kolhozi «Sarkanā ausma». Divi desmiti procentu no plāna palikuši neizpildīti Ļeņina kolhozā. Galīgu norēķinu valsts gaida arī no kohoziem «Vārkava», «Nākotne», «Rīts», Suvorova kolhoza un Rudzātu padomju saimniecības.

Tātad, uzdevumi jāveic visiem. Atgādināsim, ka pieņemšanas punktos no mūsu rajona saimniecībām gaida vēl apmēram trīs simti tonnu metāllūzņu.

A. MEZMALIS

Āmurs kļūst lieks

Māju būvētāji ar āmuru prot strādāt veikli — septiņdesmit milimetru naglas koka konstrukcijā ledzen ar pāris stieniem. Un tomēr — vienam strādniekam šādi ledzīt divtūkstoš naglas maīnā, kā tas ir, piemēram, kad jāizgatavo frontoni, vadoties pēc māju būves industriālās paraugiem, nav viegli.

Studējot zinātniski tehnisko informāciju, Līvānu EMBK mehāniķi atklāja, ka celtniecības ap-

dares darbu mašīnu ražošanas apvienība Viļņā ražo pneimatisks naglu dzišanas pistoles. Vēl izdevās sameklēt atbilstošas, ērti ielādējamās naglas. Tās no Gomeļas apgabala Rečicas līvānieši saņēms 17 tonnas gadā.

Trijās māju būves ceļa līnijās jauninājums jau ieviests. Tā rezultātā viena darba vieta likvidēta, un, protams, krietni atvieglinājies strādnieku darbs.

G. GRŪTUPS

AIZVADITAJĀ vienpadsmitajā piecgadē rajonā galvenais lopkopības produkcijas pieaugums panākts uz kvalitatīvo rādītāju uzlabošanas rēķina. Lopu skaits piecos gados pieaudzis par septiņiem, bet kopēja gaļas realizācija — par 35 procentiem. Ievērojami palielinājies vidējais realizācijas svars — liellopiem no 395 kilogramiem 1980. gadā

līdz 429 kilogramiem 1985. gadā, cūkām attiecīgi no 95 līdz 120 kilogramiem. Tikai vidējā realizācijas svāra palielināšana ļāvis papildus iegūt 1800 tonnas gaļas. Intensīvāka kļuvusi liellopu un cūku nobarošana.

Analoģiska aina vērojama piena ražošanā un pārdošanā valstij. Govju skaits 1985. gadā, salīdzinot ar piecades sākumu, pieaudzis tikai par 0,5 procentiem, taču piena ražošana — par 35 procentiem. Piecades noslēguma gadā, salīdzinot ar tās sākumu, vidējais izslaukums no govju kāpināts par 789 kilogramiem. Uzlabojušies arī citi kvalitatīvie rādītāji. Vidējais tauku saturs pieaudzis par procenta 14 simtdaļām un devis piena sagādes pieaugumu par 2100 tonnām.

Divpadsmitās piecades divi pirmie mēneši iezīmējušies ar tālāku lopkopības produkcijas pieaugumu. Piena ražošana palielinājusies par 12 un gaļas realizācija — par 33 procentiem. Vidējais izslaukums no govju vidēji rajonā audzis par 58 kilogramiem, bet Rušonas padomju saimniecībā, kolhozos «Rīts», «Sarkanā ausma» — par 100 kilo-

gramiem. Produktivitātes pieaugums ir visās saimniecībās, izņemot kolhozu «Vārkava». Turpina palielināties vidējais realizācijas svārs. Marta sākumā liellopiem tas bija 470 kilogrami, tai skaitā jaunlopiem — 454 kilogrami, kas attiecīgi par 37 un 45 kilogramiem lielāks nekā iepriekšējā gadā. Pāri pustonai realizācijas svārs jaunlopiem ir kolhozos «Zelta vārpa», «Krasnij Oktjabrj», virs 480 kilogramiem — Kirova un M. Gorkija saimniecībās, kolhozā «Sarkanā ausma», Aglonas padomju saimniecībā. Zemā dzīvsvārā lopus realizē kolhozi «Dubna», «Vār-

sasniedz vismaz 75 procenti. Tagad to īpatsvars rajonā ir tikai 53 procenti. Te gan jāatceras, ka pasākums labus panākumus dos tikai uzlabojot ēdināšanu un turēšanas apstākļus.

Arī piena lopkopībā ir neizmantojamas rezerves. Pie jau esošā izslaukuma līmeņa, vasaras mēnešos palielinot govju skaitu par trīs līdz pieciem procentiem, salīdzinot ar gada sākumu, var papildus iegūt 870 tonnas piena. Rūpīgāk jāstrādā arī pārējo kvalitatīvo rādītāju uzlabošanā — tauku satura paaugstināšanā un piena piegādes valstij palielinā-

LOPKOPĪBĀ — PADZIĻINĀTU INTENSIFIKĀCIJU

kava» un Suvorova saimniecība, attiecīgi 366, 403 un 417 kilogrami.

Republikā izvirzīts uzdevums divpadsmitajā piecādē vidējo realizācijas svāru liellopiem palielināt līdz 500 — 550 kilogramiem. Labāko saimniecību pieredze rāda, ka tas ir iespējams.

Jāturpina darbs intensīvā liellopu un cūku nobarošanā. Jāpanāk, lai cūku ganāmpulkam pēc divu mēnešu vecuma diennakts piesvari būtu 450 — 500 gramu. Aizvadītajā gadā virs 400 gramu tie bija tikai Ļeņina un Kirova kolhozos, Rudzātu sovhozā, kolhozos «Vārkava» un «Nākotne». Pārējās saimniecībās ievērojami zemāki. Tas norāda uz sliktu darbu ar atšķirtajiem sivēniem, ar grupām divu līdz četrus mēnešu vecumā.

Lūk, vēl viena rezerve cūkgājas palielināšanā. Plašāk pielietojama rūpnieciskā krustošana un hibridizācija. Krustojumu īpatsvaram piecades beigās jā-

šāna. Mērķtiecīgāk un konkrētāk risināmi ganāmpulka atražošanas jautājumi.

Visu šo pasākumu pamatā arī šogad būs paveiktās lopbarības bāzes nostiprināšana, jo sevišķi barības kvalitātes uzlabošanā. Tomēr galvenais ir un paliks cilvēciskais faktors. Tāpēc visnotaļ jāturpina fermu kapitālie remontu un rekonstrukcija, lopkopēju darba un sadzīves apstākļu uzlabošana, fermu teritoriju labiekārtošana, to mehanizācijas līmeņa palielināšana un pilnveidošana.

Tikai kompleksī risinot šos un citus jautājumus, spēsim intensificēt lopkopības produkcijas pieaugumu kā to prasa PSKP XXVII kongresa lēmumi, kā arī ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzieni 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam.

H. VEIKSĀNE,

rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā zootehniķe, rajona preses grupas locekle

Liek pamatus ražai

Ļeņina kolhozā divpadsmitās piecades pirmajā gadā plāno no viena hektāra iegūt vidēji 23,8 centnerus graudu, 190 centnerus kukurūzas, 280 centnerus kartupeļu un 500 centnerus lopbarības biešu. Liela daļa kultūru tiks audzēta pēc intensīvās tehnoloģijas.

Lai sociālistiskās saistības sekmīgi īstenotu, liela uzmanība tagad veltīta organiskā mēslojuma izvešanai un iestrādei. Pirmajā ceturksnī bija plānots nogādāt uz tirumiem piecus tūkstošus tonnu organikas, bet aiztransportētas 8600 tonnas.

Saimniecībā izveidota organiskā mēslojuma izvešanas brigāde. Labākie transportētāji ir Vladimirs Jemeljanovs, Jānis Soldris, Antons Matisāns. Iekrāvējs uzticēts Jānim Saleniekam. Dienā viņš iekrauj vidēji 200 tonnu. Komposta kaudzes veido Francis Balcers. Arī viņš sekmīgi izpilda uzdevumus.

ATTELOS: zemes auglības celšanā teicami strādā Francis Balcers (attēls pa kreisi) un Jānis Salenieks (augšējais attēls).

J. SILICKA foto

Partijas dzīve: organizatoriskais darbs

GALVENAIS UZDEVUMS

K. Marksa kolhoza partijas komiteja par savas darbības galveno uzdevumu uzskata kadru jaunatnaušanu un sociālo problēmu risināšanu. Par šīm sfērām ik gadu lemj partijas sapulcēs, vēl biežāk — partijas komitejas sēdēs. Komunisti regulāri noklausās amatpersonu, piemēram, kolhoza, ciema izpildkomitejas un saimniecības arodkomitejas priekšsēdētāju pārskatus. Šiem pārskatiem regulāri gatavojas visi komunisti: uzdod jautājumus, izsaka piezīmes. Cenšamies panākt, lai sapulcē katrs objektīvi analizētu gan plusus, gan minusus, principiāli novērtētu paveikto un ielūkotos tālākā perspektīvā.

Pienēmot konkrētus lēmumus sociālās un kadru politikas jautājumos laukos, partijas komiteja cenšas to izpildīt uzdot atbildīgiem un kompetentiem cilvēkiem, kā arī nosaka lēmumu realizācijas termiņus, kontrolē to izpildi, kvalitāti.

Tieši šāds mērķtiecīgs, ik dienas veikts darbs palīdzēja mums panākt būtiskas izmaiņas sasāpējušajā jautājumā risināšanā.

Vēl vienpadsmitās piecgades sākumā daudzi jaunieši no mūsu kolhoza devās prom: uz pilsētu vai arī uz tām saimniecībām, kurās piedāvāja labākus sadzīves apstākļus. Aizvadītās piecgades pēdējos trijos gados jaunieši jau sāka palikt laukos, jo juta, ka te viņi ir nepieciešami, ka par viņiem rūpējas.

Saimniecībā ekspluatācijā pieņēma 20 Līvānu mājiņas, 24 dzīvokļu namu. Kopumā 47 dzīvokļi piešķirti jauniešiem. Lielu atbalstu deva bērnodarbs ar 70 vietām. Piemēram, lopkopībā vairs neizjūtam vidējā posma speciālistu trūkumu.

Kadru jaunatnaušanu risināšanā būtisku ieguldījumu dod profesionālā orientācija, kā arī speciālistu profesionālās meistarības paaugstināšana. Pēc partijas komitejas lēmuma vietējā skolā katram pionieru pulciņam norīkots šefs — kolhoza speciālists. Par tradīciju kļūst skolā rīkotie profesionālās orientācijas vakari. Pieci jaunieši ar kolhoza stipendiju mācās augstskolās, seši — vidējās speciālajās mācību iestādēs. Aizvadītā piecgadē par septiņiem cilvēkiem palielinājās lopkopības speciālistu saime, divi no tiem — mūsu stipendiāti. Gūti zināmi panākumi, taču kadru profesionālā līmeņa paaugstināšanā darba vēl ir daudz. Piemēram, sešiem lopkopības speciālistiem vēl nav atbilstošas izglītības.

Daudz devīs arī darbs saimniecības ražošanas bāzes nostiprināšanā. Mums ir moderna graudu kalte, šķūnis līnu apstrādei, degvielas un smērvielu noliktava, laukums tehnikas uzglabāšanai, galdnieku darbnīca. Līdz ar minēto objektu nodošanu ekspluatācijā uzlabojušies kol-

hoznieku darba apstākļi, attiecīgi paaugstinājies darba ražīgums.

Salaboti daudzi leikšējie ceļi. Piemēram, uz fermām tagad var nokļūt bez īpašām grūtībām. Ik gadus saimniecībā kapitāli izremontē divas fermas.

Uzlabojusies medicīniskā palīdzība, sadzīves un kultūras pakalpojumi. Jaunas telpas saņemis feldšeru un vecmāšu punkts Pelēcos. Te arī atrisināts sasāpējušais jautājums par sadzīves pakalpojumu pieņemšanas organizēšanu. Tagad aprīkota māja, kur kolhoznieki var saņemt dažādus sadzīves pakalpojumus. Katru ceturksni kolhozā notiek izbaukuma tirdzniecība.

Partijas komitejas attiecīgais sektors rūpējās par iedzīvotāju garīgo un kultūras vajadzību pilnīgāku apmierināšanu. Partijas komiteja koordinē abu lauku klubu darbu. Lai tas kļūtu saturīgāks.

Partijas komitejai nākotnē daudz darba, ne tikai nostiprinot sasniegto, bet arī, kas ir pats galvenais, kāpinot tālākas attīstības tempus. Un centrālajā vietā joprojām ir un paliek visu saimniecības darbības sfēru ideoloģiskā nodrošināšana.

Sodien ir būtiski svarīgi saimniecības laudis noskaņot un palielināt paātrināšanas un modernizācijas ideju īstenošanai.

J. KLAVINSKA,

K. Marksa kolhoza partijas komitejas sekretāre

Mehanizācija kartupeļu noliktavā

— Kāpēc nepieciešamas modernas kartupeļu glabātavas — Tipveida projektā — daudz nepilnību — Noliklavā — priekšzīmīga kārtība — Ja cilvēkiem piemīt radoša izdoma — Ar konteineriem — ātri, ērti un viegli — Preparāta «Texto» efekts — Mehanizēta arī izkraušana — Darbs turpināsies.

Kartupeļi allaž ir prasījuši daudz rūpju. To audzēšana, novākšana un uzglabāšana ir darbietilpīgs process. Mūsdienās darbs kļūst ražīgāks un efektīvāks, taču kartupeļu laukos, neskatoties uz to, ka stādīšana un novākšana ir mehanizēta, joprojām saglabājas daudz ar rokām darāmā. Tā tas ir arī sēkļu uzglabāšanā. Pēc senas un pārbaudītas metodes sēklas bumbuļus lielākoties uzglabā sēgtās stīrpās. Lai uzceltu modernu noliktavu, kur var pastāvīgi uzturēt stingru temperatūru un gaisa mitruma režīmu, vajadzīgs daudz līdzekļu. Jaceļi tieši ietilpīgas noliktavas vairāku simtu tonnu bumbuļu uzglabāšanai, bet tas savukārt rada papildus grūtības, jo viss šis daudzums jādabū iekšā, bet stādīšanas reizē jāizņem laukā.

Aglonas padomju saimniecībā plaša kartupeļu glabātava ir Līvānos. Pēc apbūves projekta te līdzās bijusi paredzēta arī graudu noliktava, taču tā pārcelta uz citu vietu. Par kādreizējiem nodomiem liecina tikai viena atstāta graudu tvertne.

Saimniecības galvenais agronomis Anatolijs Kokalis, šīs noliktavas vadītājs Mihails Serovs un citi, kuri te strādā, domā, ka to varētu pielāgot no lauka atvesto kartupeļu īslaicīgai uzglabāšanai pirms pieņemšanas, šķirošanas un apstrādes. Kad uz

No pieredzes

lauka strādā pašu laudis un talcīnieki, kad salasītos bumbuļus pieved vairāki transportlīdzekļi, tiem nereti nākas stāvēt, jo pieņemšanas sistēma ar darbu netiek galā.

Tipveida projekts, pēc kura celta noliktava, praktiskajā lietošanā izrādījās ar daudzām nepilnībām. Lai tās novērstu, galvas bija jāpalauza visiem, kas te strādā. Tagad noliktavā ir priekšzīmīga kārtība. Par to rūpējušies gan vadītājs, gan viņa palīgi Pēteris Ukiņš un Nikolajs Vasjukevičs, kuri strādā arī pie zāles miltu agregāta AVM.

Viņi, būdami prasmīgi atslēdznieki, nodrošina, ka bez kļūmēm strādā visi transportieri. Bez tam kopīgi konstruējuši un izveidojuši īpašu tvertni, kur, pielāgojot importa mašīnu «Gumatox», kas paredzēta bumbuļu apstrādei ar ķimikālijām, šo darbu var veikt jau rudenī, tūlīt pēc bumbuļu nolaišanas un sašķirošanas. Lieto preparātu «Texto». Tvertne, kurā, izmantojot pagarinātu šūteni, apsmidzina bumbuļus, pacelta divu metru augstumā virs grīdas. Apstrādātie bumbuļi no šejienes nonāk konteineros, kur tos tad arī uz-

glabā pa ziemu. Ērti un viegli. Konteinerus pārvadā ar elektrokāru.

— Daļa kartupeļu vēl glabājas vajējā veidā noliktavas nodalījumos, — sacīja A. Kokalis. — Turpinām konteineru skaita palielināšanu, lai pilnīgi likvidētu roku darbu.

Vīri atzinīgi vērtē preparātu «Texto». Tas ir samērā jauns, maz pazīstams, bet dod lielu efektu. Lietojams mazās devās, pasargā no mikrobu un sēnīšu iekļūšanas, jo, novācot ar tehniku, bumbuļi vēl ir ar mīkstu miziņu un gūst daudz sīku traumu. Uzglabājot konteineros, pilnīgāk var izmantot noliktavas tilpumu, konteineri sarindoti vairākos stāvos, bumbuļiem ir labāka aerācija.

Mehanizēta arī konteineru satura iekraušana kartupeļu stādīšanas mašīnās. Transportierim uzmetinātas slīdes, uz kurām ar elektrokāru novieto konteineru, tad apgāž. Bumbuļi sarīpo uz transportiera lentes, nonāk uz cita transportiera, kas novietots virknē, un tiek novadīti, kur vajadzīgs.

Spriegākais darbs te ir divas reizes gadā: kad bumbuļi nāk no lauka un tiek sašķīroti trijās frakcijās (lielākie pārtikai, vidējie sēklai un mazie lopbarībai), un pavasarī, kad sēklas jāizsniedz stādītājiem. Ziemā jāgādā, lai noliktavā būtu vienmērīga temperatūra, laikus ieslēgtas ventilācijas ierīces vai kaloriferi temperatūras paaugstināšanai.

Aglonas padomju saimniecībā pēdējos gados kartupeļu ražas pieaugušas līdz 160 — 165 centneriem no hektāra. Un te sava nozīme bijusi šādi organizētai sēklas uzglabāšanai. Turpmāk tai būs vēl lielāka loma, jo stādījumu platības samazinās, bet kopieguve jākāpina.

A. RANCANS

ATTELĀ: P. Ukiņš, M. Serovs un N. Vasjukevičs.
J. SILICKA foto

Par ekonomiju un taupību

Kad nav kārtības

Mūsu reida mērķis bija Rušonas padomju saimniecībā pārbaudīt naftas produktu izmantošanu. Apmeklējām noliktavu, aprunājāmies ar galveno inženieri F. Kuzņecovu, iepazīnāmies, kā noformēta dokumentācija. Atklāts ne mazums kļūmju un trūkumu.

Reida dienā laiks pieturējās isti pavasarīgs. Silts un saulains, gan te, gan tur tecēja ūdens tērcītes. Kad iegājām degvielu un smērvielu noliktavas darba telpās, likās, ka visi kūstošā sniega ūdeņi saplūduši tieši te. Ūdens līmenis tuvojās 20 centimetru atzīmei. Spriežot pēc visa, šādos apstākļos noliktavā strādās, kamēr iestāsies vasara. Redzējām, ka vajadzētu steidzami remontēt noliktavas apžogojumu.

Mēdz teikt, ka pēc drēbēm saņem, pēc saprašanas pavada. Šajā gadījumā jāatzīst, ka noliktavas ārējais izskats nūdien ir steidzami jāpielabo. Arī naftas produktu racionālas izmantošanas ziņā vēl nav ieviesta pienācīga kārtība.

Līmitus degvielai patvaļīgi nosaka sovhoza galvenais inženieris, vadoties pēc darbu apjoma un faktiskās vajadzības un ievērojot gada limitu un automašīnu skaitu. Ja degvielas nepietiek, mēneša beigās limitu palielina.

Paraudzīsimies, cik praktiski izdevīga ir šāda sadale. Markas GAZ-53B automašīnām, piemēram, mēneša limits noteikts 2 000 litri. Nemot vērā, ka mēnesī vidēji ir 20 darbdienas, ka dzinējam 100 kilometros vajag vidēji 35 litrus, iznāk, ka dienā šoferim jānobrauc vidēji 285 kilometri. Vai gan tas nav pārlietu daudz, piemēram, martā, kad pārvadājumu pamaz? Cik gan degvielas vajadzīgs augustā? Tikpat nepārdomāti noteikti līmiti arī vieglajām dienesta automašīnām. Taču galvenais inženieris un degvielas iepildītāja steidzams palielināt, ka pagaldām degvielas un smērvielu esot pietiekami. Acīmredzot, viņiem nav ienākusi prātā doma, kāds gan

būs šis limits, kad sāksies sašpringtais lauku darbu cēlens.

Saimniecībā nav kārtības dīzeļdegvielas norakstīšanā, tās atlikumu uzskaitē. Norakstāmo daudzumu aprēķina vienkārši — atkarībā no tā, cik stundu mehanizators strādājis. Taču dzinēju var arī izslēgt... Ceļazīmēs fiksētie un faktiskie rādītāji nesakrīt.

Piemēri nebija tālu jāmeklē. Traktorists Jāzeps Trubačs atbrauca pie degvielas tanka. Viņa traktora T-40A degvielas tvertnes tīlpums ir 70 litri. Ceļazīmē norādīts atlikums — 65 litri, tomēr mehanizators bākā ielēja vēl 20 litru degvielas.

Sovhozā nav nokārtota smērvielu un eļļu izlietojuma uzskaitē. Lej vienkārši ar spaini un daudzumu nosaka... pēc acumēra. Materiāli tehniskās apgādes būvē Aglonā dabūjamas šim nolūkam paredzētas ietaises, taču, acīmredzot, saimniecībā nolēmuši rīkoties pa saviem — celt un sašķiebt mucu, tecināt spaini un tam garām.

Benzīna un dīzeļdegvielas uzpildes tanku un cisternu tehnisko apkopi veic vienīgi «Lauktechnikas» rajona apvienības tehniskās apkopes stacija. Iekārtas pēdējoreiz pārbaudītas šī gada 24. februārī. Acīmredzot, saimniecībā būtu izdevīgāk un ērtāk saviem spēkiem nodrošināt šo objektu tehnisko apkopi ik dienas, lai katras nīcīgās kļūmes dēļ neaicinātu šurp «Lauktechnikas» speciālistus.

Vārdū sakot, saimniecībā vēl daudz jāpadara, lai naftas produktu izmantošana ieviestu vajadzīgo kārtību. J. MIVRENIĒKS, «Lauktechnikas» līniju tehniskā iecirkņa vecākais darbu vadītājs

Bezsaimnieciskums

Darba cilvēki kopš seniem laikiem izsmējuši sliņķus, neapstētos ļautņus un tos, kuri sīkstī turas pie veciem ieradumiem. Nevīzas un slaisti šausīti precīzās un dzelīgās parunās. Savukārt saimnieciskās dabas laudis allaž tikusi godāti. To, ka taupība nav skopums, māca tautas sakāmvārdi: «Taupība labāka par bagātību», «Kas kapeiku netaupa, tas pats nav rubļa vērts», «Rubļi sīkst kā pavasara dubļi».

Pie šīm atziņām, kuras jau izsenis atskārtuši mūsu senči, diemžēl vēl nav nonākuši daudzu rajona saimniecību galvenie inženieri mehāniķi un ekspluatācijas inženieri. Viņi uzskata par labāku ienemt pasaku varones carienes Nesmejanas pozu, gaidot, ka viņus sasmidzinās rajona «Lauktechnika».

— Pavasara sējas laiks degungalā, — lauktehniķi noraižējušies. — Vai nav bail savu degunu sakrāpēt ar rīteņu diskliem? Tālab laikus parūpējieties par riepām.

— Labi, labi, — tie klīrējas. — Stiepiet gumiju? Nemiet vērā, ka jauno riepju visiem nepietiks. Lietotais savlaicīgi nododiet restaurācijai!

— Nu, pietiek! Reiz jau taču teicāt, — inženieri mehāniķi atmet ar roku.

— Jūs par mūsu divdesmit jaunajām riepām apsolījāt tikpat daudz atsūtīt restaurācijai. Taču atvedāt tikai sešas, un tās pašas nekur nederīgas, — sāk uztraukties «Lauktechnika».

— Ko jūs mums gribat iesmērēt? Riepas — galīgs brāķis! — spurojas pretim saimniecību speciālisti.

— Vai jums sirdsapziņa ir? Reklamāciju nekādu, bet apvainot mūs neaوترējaties.

— Nē. Neesat izdarījuši mums pa prātam, neesat uzjautrinājuši, neesat pārliecinājuši, — atgalnājas inženieri mehāniķi. — Nevajag mums restaurētu riepju, mēs gribam braukt ar jaunām — šodien, jau tagad, vienmēr.

«Lauktechnika» nespēja pārliecināt. Varbūt to izdarīs skaitļi? Riepju nodošanas restaurācijai plānu neizpildīja kolhozi «Vār-kava», «Nākotne», «Dzintars», arī Dzerzinska, Suvorova, K. Marksa kolhozi un Rudzātu padomju saimniecība.

Tādēļ Latvijas PSR Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komiteja rajonam liegusi 135 jaunas autotrieņas. Varbūt, ka ir lietderīgi atgādināt iepriekšējo ražas novākšanas cēlenu bēdīgo pieredzi: daudzas mašīnas katru gadu palikušas bez riepām.

Kad tās saņemtas, tad ekspluatē kā pagadās. Nevienu neuztrauca ne paaugstināts spiediens kamerās, ne tas, ka sistemātiski tiek pārsniegta mašīnu kravnesība, kā rezultātā cieši arī riepas, ka vispār netiek ievērotas riepju ekspluatācijas normas.

Vērtēnīgi, uz nebedu dzīvo viens otrs saimnieciskais vadītājs. Šķiet, te isti vietā būtu atgādināt tautas gudrību «Kas daudz grib, tam maz tiek». Tieši tā dažā saimniecībā arī ir noticis. Kādi secinājumi?

L. GALAKTIONOVA,

tautas kontroles rajona komitejas ārsta inspektore

Pa publicēto materiālu pēdām

Turpmāk noritēs organizētāk

Laikraksta «Leņina Karogs» 17. numurā bija publicēta V. Karjakina vēstule ar redakcijas piebildi «Vai vērtēšana bija objektīva?» par kritērijiem neatbil-

stošu vērtēšanu rajona dramatisko kolektīvu skatē. Saņemta atbilde no rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka M. Mihailova.

Viņš raksta, ka kritiskais materiāls izskatīts izpildkomitejas partijas pirmorganizācijas biroja sēdē 24. februārī. Atzīmēts, ka rajona dramatisko kolektīvu skates sagatavošanā pieļauti organizatoriski trūkumi, kā arī teikts, ka rajona kultūras nodaļa veiks pasākumus, lai turpmāk skates noritētu organizētāk.

Ar labestību pie cilvēkiem

Antons Zalāns par Valsts apdrošināšanas inspekcijas Līvānu iecirkņa priekšnieku strādā kopš tā nodibināšanas, nu jau sešus gadus. Pērnā gada rudenī — 1. oktobrī — šī iecirkņa apdrošinātāji noslēdza savu pirmo piecēdli, pie tam — ar vislabākajiem panākumiem. Sarunā A. Zalāns teica, ka par pirmajiem panākumiem jāpateicas vecākajai apdrošināšanas inspektorei Ilgai Utiņai, kura nekad neliedza labu padomu.

Ieejot iecirkņa mājgājās telpās, var redzēt, ka šeit strādā čakli, ar izdomu bagāti darbinieki. Apdrošināšanas inspekcijā darbs ir ļoti grūts un atbildīgs, jo pareizi jāreaģē vissarežģītākajās situācijās. A. Zalāns to veic ļoti korekti un ar lielu atbildības izjūtu. Daudzreiz vēlu pēc darba laika dodas izbraukumos uz notikumu vietām, lai izcenotu zaudējumus. Nekad nav sūdzējies, ka jāsteidzas, ka trūkst laika, vienmēr ir laipns, izpalīdzīgs, savā vietā. Arī daudzi pilsētas iedzīvotāji par viņu saka tikai to labāko — te strādā cilvēks ar patiesu pienākuma apziņu, kas ciena savu darbu. Tādēļ arī līvānēši A. Zalānu ievēlēja par deputātu pilsētas padomē. Viņš vada tirdzniecības un sociālās nodrošināšanas pastāvīgo komisiju.

Neņemot vērā lielo slodzi tiešajā un sabiedriskajā darbā, A. Zalāns atsaucīgi piedalās Finanšu ministrijas iestāžu darbinieku sās spartakiādēs. Viņš labus panākumus gūst basketbola soda metienos.

Katru gadu ministrijas sistēmā notiek interesanti republikas mēroga salidojumi, uz tiem apdrošināšanas inspekcijas darbinieki brauc ar visām ģimenēm. Tur notiek dažādi sporta pasākumi, kā arī mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi. Salidojumā Ogrē 1984. gadā A. Zalāns saņēma PSRS Finanšu ministrijas Goda rakstu. Šādu Goda rakstu viņa

kabinetā daudz — par dažādiem nopelniem. Vienmēr ceļā, pie cilvēkiem — notikumu vietās, kabinetā, un atkal telefona zvans, izbraukums. Tāda ir A. Zalāna ikdiena. Un ir arī mājas, kur vakaros gaīda ģimene. Dzīvesbiedre Ārija, me-

tas Antra un Linda. Abas skolnieces, protams, vēlas saņemt no tēva laipnu vārdu, labu padomu. Gandrīz katru sestdienu un svētdienu ziemā visi kopā dodas slēpošanas izbraukumos.

G. EGLITE
J. SILICKA foto

No redakcijas pasta

Rindā... stundām ilgi

Vai ir viegli pēc fiziskā darbā nostrādātām astoņām stundām vēl trīs četras stundas nostāvēt rindā? Taču, gribot negribot, tas jādara Preiļu pārtikas preču veikalā «Koopoperators» ik piektdienas, kad ievēd desu izstrādājumus. Veikals tos saņem mazā daudzumā, tāpēc daudzi ieņem rindu jau no rīta, pulcējas un visu dienu uzturas veikalā. Iestājoties siltam laikam, veikala palodzes no ārpuses būs pilnas sēdētāju. Uzmanīgākie jau sen ievērojuši, ka rindu aizņem parasti vieni un tie paši, tie, kas var darba laikā brīvi staigāt apkārt, kā arī pensionāri.

Bet kādas iespējas iepirkties ir tiem, kas uz veikalu var atļauties aiziet tikai pēc darba laika? Veikalā — dūcošs pulis. Pie paziņām pienāk klāt «rindu aizņēmumi». Bez tam arī pārdošanas organizēšanā nav nekādas kārtības. Rindā apmēram 200 cilvēku, bet apkalpo tikai pie vieniem svāriem, gadās, ka viens pārdevējs. Kamēr nosver, ietin, uzraksta cenu... Desu taču pārdod apmēram pa kilogramam. Vai tiešām to nevar saņemt agrāk? Pat ja ne visu, bet tik, cik var

paspēt, arī tad rindā stāvēšanas laiks samazinātos.

Bez tam, stāvot stundām rindā, ir ērti novērot pārdevēju darbu. Viņu ir daudz, bet pircēju apkalpošanā šādās saspringtās stundās nezin kāpēc piedalās ļoti maz.

Piemēram, 28. februārī pēc smaga fiziska darba dienas linu fabrikā četras stundas nostāvēju rindā, lai nopirktu kilogramu desas. Otrā dienā veikalā bija gaļas pievedums. Rinda bija milzīga, bet apkalpoja, pie tam ļoti lēni, viena pārdevēja. Toties abās kasēs sēdēja pa kasierei un gaidīt gaidīja, kad kāds ar pirkumu nāks maksāt. Pa laikam no noliktavas parādījās pa kādām divām pārdevējām, šo to pakārtoja plauktos un atkal nozuda, — viena vienās durvīs, otra — otrās. Kad pāris stundu nostāvējām, tirgoties pēkšņi sāka divatā, un pēc minūtem divdesmit pievedums bija pārdots.

Kāpēc darbs veikalā netiek organizēts tā, lai pircējiem nebūtu jāzūst laiks, stundām stāvot rindās?

I. BEREZINA

Medības pavasarī

Latvijas PSR Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrija 1986. gada pavasarī atļauj medīt tikai slokas, sējas un baltpieres zosis, medņus un teteru gaiļus.

Slokas, sējas un baltpieres zosis atļauts medīt no to atlidošanas brīža līdz 11. maijam. Medīt citu sugu zosis (arī Kanādas zosis) aizliegts.

Slokas atļauts medīt tikai vakara gaidē. Piles aizliegts medīt visos ezeros un zivjaudzētavu dīķos, kā arī zonā pie Teiču valsts rezervāta.

Slokas un zosis drīkst medīt tikai ar vietējās medību saimniecības rakstisku atļauju.

Medņu un teteru gaiļus riesta laikā drīkst medīt tikai medību atļaujās norādītajos termiņos. Klāt jābūt valsts mežu aizsardzības darbiniekam. (Mednieku skaits: uz vienu licenci ne vairāk kā divi.) Jebkuras medības iepriekš jāpiesaka mežu izstrādes punktā vai mežniecībā, norādot to vietu un laiku.

Medību atļaujas (licences) jānodod līdz 20. maijam. Visiem medniekiem un maksājumiem medību laikā stingri jāievēro drošības tehnika. Mežā precīzi jāievēro arī ugunsdrošības noteikumi.

I. JELISEJEVS,
vecākais medību pārzinis

Atziņas

- Atstāsim skaistas sievietes virlešiem, kuriem trūkst iztēles.
M. Prusts
- Vēl nav bijis tāda gadījuma, kad muļķis mīlētu gudro.
P. Pavļenko
- Nav iespējams iznest patiesības lāpu cauri jauzu baram, neapvilinot vienam bārdū, citam galvassegu.
G. K. Lihtenbergs
- Ja kas ko nesaprot, tas lai tur nejaucas.
A. Radiščevs
- Visas vecas lietas appel, arī vecas patiesības — spodrināt vajag, dažas sarūs — izmest vajag.
Rainis
- Ceļas agrī kā vīrs un sieva, kuri neliedz viens otru.
Jakutu sakāmvārds
- Dabā pūšanas process vienmēr sākas pēc nāves, taču birokrātija nepakļaujas šim likumam, jo vispirms sāk pūt un tikai tad mirst.
H. Senkevičs
- Kas prot — tas strādā, kas neprot — tas māca.
B. Sovs

Govs pazudusi

Kādu dienu kolhoza gane Milda, pārskaitījusi ganāmpulku, pagalam satraucās — vienas govs trūka. Skatīja vēlēdi. Tas pats. Viena govs no ganies redzesloka bija neglājami pazudusi. Aptvērusi, ka sagaidāmas pamatīgas nepatīkšanas, Milda uzrakstīja ziņojumu fermas brigādierei Hildai. Viņa savukārt nekavējoties informēja galveno zootehniķi Veroniku. Mirkli vēlāk kolhoza priekšsēdētāja kabinetā letarkāšējās telefonos, un ieskaņējas Veronikas spalģā balss: — Kaut kas jādara. Pirms nedēļas miklaines apstākļos pazuda silvāns, šodien — pazudusi iespaldīga izmēra govs. Izdzirdis par pazušānu, priekšsēdētājs pielēca kājās un bargi rēca klausulē: — Vai jūs domājat, ka es esmu ķēniņš Zālamans? Ak nē! Tad ir labi. Kaut gan gadījums nav labs. Govs pazušānas jautājumu mēs spēsim atrisināt tikai tad, kad iedarbināsim sabiedriskās domas aktivitāti. Organizētiem fermā kopsapulci. Nekavējoties! Pēcpusdienā fermas teritorija bija pilna cilvēku. Visi vaimā-

ja: «Ai, ai, ai! Govs pazudusi. Vai, vai, vai! Piena devējina pagalam. Oi, oi, oi!» Priekšsēdētāja mēle bija asa kā izkaptis. Mildai tika principiāls un publisks nosodījums — kāpēc darba laikā skatās mākonos, bet neseko govju migrācijai. Runātājs pieļāva iespēju, ka meiča vieglprātīgi uzsākusī sarunu ar traktoristu Staņislavu, kurš te esot garām braucis. Nosodījumu kalns auga: par ko Milda saņēma algu, par ko maksātas tās lielās prēmijas, par... — Paga, paga, priekšsēdētāi, — iesaucās naktssargs Urķītis. (Viņš visu laiku bija snaudūlojis, kā jau pēc negulētas nakts pieklājas, taču tagad atzirdz.) — Par kādu govī jūs te runājat? Vai par to, kuru šorīt aizveda uz kautuvi? — Ai jā! Tā! — visi klātesošie atviegloti nopūtās un sāka saulaini smaidīt. — Kāda laime — govs nav pazudusi, govī nokāva. Cik jauki! Vienīgi naktssargs Urķītis bija drūmā nesaprašanās: — Kas te jauks? Kas par lai- mi? Govs taču nav...
L. VIKSNA

1. APRĪLIS — SMIEKLU DIENA

Pasaka pieaugušajiem

Aiz trejdevinām zemēm (kurā isti valsti, to precīzi neatceros) dzīvoja un strādāja galdnieks Ješka. Tuvu un tālu izslavēts meistars. Pat aizjūras valstī par viņu zināja. Sāka Ješku uz turieni vilināt — soliņa lielāku algu, arī labiekārtotu dzīvokli (bez rindas), taču Ješka atteicās. — Negribu, negribu, — viņš atgaidājis. — Aizjūriešos nav dzīves. Tur traki jāstrādā. Ne pasēdēt, ne uzpīpēt neatvēl. Viss būtu bijis labi, viss būtu bijis skaisti, taču Ješka nejausi paklupa un iekrita rokās pašam Zajājam Pūķim. Abi ātri sapratās, sāka kopā draiskoties. Beigu beigās lieta nonāca jau tik tālu, ka Ješka ieklāja lombardā visas savas mantas. Arī pēdējās bikses. Lai sagādātu ugunsdziru Zajājam Pūķim. Par to, ka Ješka amatu pametis, ka ar aizdomīgu tipu draudzējas, uzzināja zemes valdnieks un sūtīja uzticamu ierēdni noskaidrot — kas un kā. Aizgāja ierēdnis un ieraudzīja, ka Ješka un Zājs Pūķis uz soliņa sēž. Apkampušies. Te dziesmu uzdzied, te lamu vārdus paklaigā. — Klausies, Ješka, — ierēdnis sacīja. — Beidz muļķoties! Mēs tev visu piedosim. Kārtīgu avansu izrakstīsim.

„Mana skola“

— Sveiki, saimniecel — nogārdza Galvenais Krāsotājs, kad durvis pavērās. — Vai pie tevis remonts? — Sveicināt! — priecīgi atbildēja dzīvokļa saimniece. — Jā, pie mums. Visu rītu gaidām. — Uz priekšul — nokomandēja Galvenais Krāsotājs, iegāja istabā un grozīja savus divus metrus augstu esošo galvu. Milzīm līdzās miņās divi Jaunie Krāsotāji. Vēl zēniņi. — Viens un divi nokrāsosim, — sāca tēvalnis. — Ērgļi, šī jums būs laba prakse. Bet vispirms uzmanīgi vērojiet mani, darbaudzinātāju! Galvenais Krāsotājs pacēla balsi: — Saimniec, kur krāsa? Ā, redzu, redzu... Mjā, pasausa tā krāsiņa... — Ko jūs! — brīnījās sievietē. — Pavisam svaiga krāsa. Tikko no veikala. — Nesaprot, — smējās darbaudzinātājs un pamirskināja ar aci praktikantiem. — Krāsu vajag aplacīt! Pēc iespējas ar stiprāku...
V. SOLOVJOVS

— Padomāšu, — noburšķēja Ješka un likās pagulēties. Par pārbaudes rezultātiem ierēdnis ziņoja valdniekam. Tas dziļās pārdomās iegrīma. Veseļu nedēļu domāja. Bet Ješka pa to laiku ar Zaļo Pūķi brāļojās, balsi vingrināja. Beidzot valdniekam pacietības mērs bija pilns. Viņš nolēma pats personīgi šo pazudušo dēlu uz pareiza ceļa vest. Brauca valdnieks pie Ješkas. Ministru līdzī nēma. Arī bendi — katram gadījumam. Bet Ješka? Sēž uz mums zināmā soliņa, Zaļo Pūķi apkampj un glāsta, reizumis uzsvilpo un griestos iesplauj. — Nem vērā, — kļiedza valdnieks, — padzišu tevī no darba, kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu nemaksāšu. Jā, arī galvu likšu nocirst. Ješka saprata, ka šoreiz joki mazi. Nobijās. Atgrūda Zaļo Pūķi un valdniekam pie kājām krita. Zābaku bučoja. Un lūdzās: — Piedod, priekšnieki! Es vairāk tā nedarīšu. Audzināšanas pasākums līdzēja. Ješka atgriezās darba vietā. Tiesa, sākumā pagrūti bija kustēties, naglai pa galvu trāpīt. Taču šodien Ješka jau pirmrindniekos. Visiem zināms, ka pasakās vienmēr viss labi un laimīgi beidzas. Bet — kā ir dzīve?

— Ā—ā—ā... — attapa saimiece. — Saprātu, meistar, sapratul — Malacis! Dod monētu, es pats aiziešu pēc trauka. Praktiskanti sarka un bālēja. Un bezpalīdzīgi skatījās visapkārt. — Pēc kāda laika, kā mēdz sacīt, pēc garākas stundīņas Galvenais Krāsotājs atgriezās. Jau iztālēm viņš oda pēc dzērēna, kuru iesaukuš par «tintis». Darbaudzinātājs pagrozījās pa dzīvokli, deva dažus vērtīgus padomus par amatnieka goda sargāšanu un aizgāja. Uz, kā saka, pieciem iesim mirklīšiem. Galvenais Krāsotājs atgriezās vēlā pēcpusdienā. Viņa balss skanēja moži un profesionāli: — Mani ērgļi, laiks sākt darbu! Plānotais uzdevums, protams, nav mazs, taču darbs... — Kāds darbs? — jautāja dzīvokļa saimniece. Un smaidot paskaidroja: — Puiši istabu izkrāsoja. Lieliski visu izdarīja. Paldies! — Mana skola! — darbaudzinātājs lielīgi paziņoja. Un piepeši nosarka. Laikam jau apjēdza, ka kaut ko lieku pasacījis.
V. SOLOVJOVS

SPORTS SPORTS

Organizējam, bet...

— Neesam aktieri, kas spē organizēt istus svētkus. — sacīja vienā no rajona skolām, kad interesējāmies par sporta dienu norisi. Gribas leibist: aktieri patiešām neesat un neviens neaicina par tādiem kļūt, taču jaunatnes audzinātāji (šo vārdu pilnā un vistiešākajā nozīmē) esat gan. Veselības un sporta dienas skolā jārīko pēc republikas Izglītības ministrijas pavēles. Atkārtoti atgādinām, ka šī pasākuma organizēšanā rajona skolās nav un nebūs nolaides.

Nevar piekrist arī spriedumam, ka veselības un sporta diena skolā ir jārīko tikai fizikultūras skolotājam. Pasākums ir liels, un tas prasa visa kolektīva, īpaši klašu audzinātāju, līdzdalību. Protams, neizslēdzot fizikultūras skolotāja iniciatīvu sporta svētku scenārija sagatavošanā, to organizēšanā un norisē.

22. marts — mācību trešā ceturksņa pēdējā diena — vienlaikus bija sporta spēļu diena, kurā vajadzēja iekļaut dažādas sporta spēles un to elementus, organizējot stafetes, konkursus, viktorīnas.

Rajona skolās šī diena pagāja dažādi. Vienu skolā patiešām bija svētki, otrā tā līdzinājās vienkāršiem treniņiem vai sacensībām, vēl citā — nenotika nekā. Jo dažviet pārāk iesakņojies ir uzskats, ka pusaudžu fiziskā sagatavotība, audzināšana fiziskās kultūras un sporta garā ir otršķirīga lieta. Pārāk liela ir pārlicība, ka par sporta svētku imitēšanu vai neorganizēšanu neviens jau pie lielā zvana nekārs... Tāpēc arī gadījās, ka dažā skolā todien centās paveikt lielos un mazos darbiņus, kas ceturksņa gaitā izpildīti: pielabot stendus, sakārtot albumu, ielīmēt fotoatēlus...

Par slēpotāju dienas organizēšanu nesen uzticām Rudzēti vidusskolas kolektīvu. Pārdomāti, organizēti te noritēja arī sporta spēļu diena. Saulainais laiks ļāva apvienot patikamo ar lietderīgo. Skolas apkārtnē savlaicīgi bija notīrīts sniegs, un daļa rudzētiešu sportoja svaigā gaisā, mūzikas uzundrināti. Spēlēja novus, basketbolu, volejbolu. Izkustēties bija nolēmīs viss pedagogu kolektīvs — sieviešu un vīriešu basketbola komandas cīnījās ar vecāko klašu audzēkņiem. Papildpunktus klašu komandām deva arī audzinātāju piedalīšanās.

Skolēnu fiziskajai sagatavotībai nopietnāk sākusi pievērsties Salas astoņgadīgās skolas administrācija. Audzēkņu peldētapmācībām skola izmanto Rēzeknes pilsētas baseinu. Pēc direktores N. Vagales iniciatīvas tika organizēta sporta spēļu diena. Pro-

tams, svētki būtu noritējuši labāk, ja to rīkošanā būtu piedalījies fizikultūras skolotājs. Audzināšanas darbā pusslodzes nav, — to gribētos atgādināt V. Uļvanovam, kurš skolā vada fizikultūras un sporta darbu.

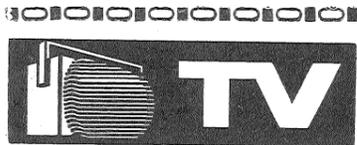
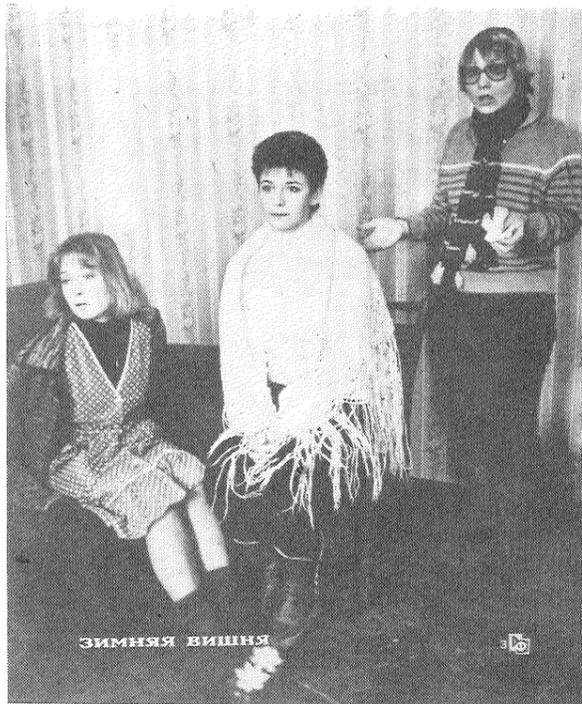
Sporta dzīvi ikdienā un svētkos ar patiesu entuziasmu organizē Priekulu astoņgadīgās skolas pedagogs M. Kivleniece. 22. martā notika gan atvadas no ziemas, gan jautras stafetes, kurās bija iekļauti basketbola, volejbola un futbola spēles elementi. Pēc tam jaunieši pulcējās uz diskotēku. Pavasara brīvdienas Priekulu astoņgadīgās skolas kolektīvs ievadīja ar labu noskaņu. To pašu var sacīt par Rožupes astoņgadīgo skolu. Pirmo — ceturto klašu skolēni dienu aizvadīja skolas zālē un uz laukuma, bet piekto — astoto klašu audzēkņus jau agrā rīta stundā gaidīja Oškalna kolhoza autobuss. Fizikultūras skolotājas A. Vaiņodes vadībā zēni un meitenes aizbrauca uz Gaiziņu. Svētku nogalē draudzības spēli starp kolhoza «Krasnij Oktjabrj» basketbola komandu un skolēniem organizēja Riebiņu vidusskola.

Par labāko komandu un sportistu apbalvošanu citīgāk bija padomājuši Silajāņu astoņgadīgajā skolā, organizētāk sporta spēļu dienu aizvadīja Preiļu 2. vidusskola. Vēlams, lai citreiz preiļieši neaprobežojas tikai ar sacensību rīkošanu, bet padomātu par istiem sporta svētkiem: ar pienācīgu reklāmu, rezultātu apkopšanu, uzvarētāju apbalvošanu.

Labas sporta tradīcijas ir Preiļu 1. vidusskolai. Bet kāpēc šoreiz veselības un sporta spēļu dienas gaitā aprobežojās tikai ar paspēlēšanu?... Tiesa, nelielā sporta zālē nevar vienlaikus uzņemt visu klašu kolektīvus. Tāpēc svarīgi ir laikus sagatavot scenāriju. Kāpēc vidusskola neizmantoja iespējas, ko piedāvā pilsētas kultūras un sporta komplekss? Arī rekomendācija svētku organizēšanai, ko saņēmām no Izglītības ministrijas, ir teikts, ka sporta un veselības dienām skolas var izmantot jebkura resora telpas. Sajā sestdienā par sporta svētku vietu skolēniem varēja kļūt gan rajona kultūras nams, gan 24. CRBP, sadzīves pakalpojumu kombināta un saka-ru mezglā zāles.

Nākamā sporta un veselības diena notiks 3. maijā. Gribētos, lai, vērtējot tās norisi, nevajadzētu sacīt, ka šī diena mūsu skolās ir apgrūtinājums.

V. KORSIKOVA,
rajona tautas izglītības nodaļas sporta metodīke

TV RIGA

1. APRĪLĪ, 9.05 Ģeogrāfija 8. klasei, 9.35 Matemātika sešgadīgo bērnu apmācībai, 11.05 Fizika 11. klasei, 16.00 Raidījumu programma, 16.05 Zīnas, 16.10 «Lauki: cilvēki un darbi», Volņogradas televīzijas studijas dokumentālā filma «Es milu šo zemi», 16.40 D. Čimaroza. Komisks intermecc «Kapelmēstārs», 17.00 Bērniem. Multiplikācijas filma «Negribu un nedarīšu!», 17.10 Skolēniem. Z. Ergle. «Starp mums, meitenēm, runājam...». Televīzijas uzvedums, 1. daļa, 18.00 «Republikas komponistu kora mūzika aizvadītajos piecos gados», 18.55 «Vai vainīgs tikai «Aprillēns»?», «Pa kritisko materiālu pēdām», 19.30 «Jaunie ienāk māsā», 20.00 Informatīvā programma «Panorāma», 20.30 Reklāma, 20.35 «Tikai pieaugušajiem!», «D. Artanjanis un...», 21.00 «Laiks», CT, 21.40 Jaunatnei. «Mozaika», 22.20 Zīnas, 22.30 «Miedzīns nenāk», 22.40 Muzikālā programma «Zakusalas ritmi».

Jelgavas tekstilrūpniecības ražošanas apvienības «LATVIJAS LINI» PROFESIONĀLI TEHNISKĀ SKOLA

Izsludina audzēkņu uzņemšanu ar 8 — 10 klašu izglītību. Uzņem šādās specialitātēs: vērpes, lenšu salicējas — priekšdziju vērpes, tinējas — šķeterētājas. Audzēknes saņem stipendiju 40 — 45 rubļi (teicamnieces par 25 procentiem vairāk). Praktisko nodarbību laikā audzēknes saņem papildus vēl pilnu algu par sarazoto produkciju. Pēc skolas beigšanas vidējā darba alga ir 180 — 250 rubļu mēnesī atkarībā no izstrādes normas izpildes.

Sākot ar šī gada 1. aprīlī **TEHNISKĀS INVENTARIZĀCIJAS BIROJS** no Komjaunatnes ielas 3 pāriet uz jaunām telpām Pionieru laukumā 1. pirmajā stāvā pa labi (bijušajā poliklinikā). Pienēšanas laiks: otrdienās no pulksten 9.00 līdz 13.00, ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00 un no plkst. 15.00 līdz 19.00.

Bet tagad jāiet un jāatstāj Viss, kas audzīs šeit būtu, Ar priežu rokām vējš ardievas māj, Vēja balsī sils nopūšas grūti. (A. Strauss)

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀŅA JĀZĒPA d. BROKOVSKA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi. Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Nāk pavasars ar sāpju svītru, Miļš cilvēks smilšu taku iet. (J. Rūsiņš)

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

1. APRĪLĪ, 8.00 «Laiks», 8.40 Krasnojarskas Pionieru pils dziesmu un deju ansambļa koncerts, 9.20 «Nedēļas sports», 9.40 Mākslas filma «Trīsreiz par mīlestību», 11.05 Zīnas, 14.30 Zīnas, 14.45 Valsts televīzijas studiju dokumentālo filmu programma, 15.55 «Caur polāro nakti uz relatīvās nepieejamības polu». Skolēnu tikšanās ar laikraksta «Komsomolskaja pravda» polāras ekspedīcijas dalībniekiem, 17.10 Zīnas, 17.15 Televīzijas dokumentālā filma «Dzīves mērķis», 18.15 «Zinātne un dzīve», 18.45 «Sodien pasaulē», 19.00 Multiplikācijas filmu programma, 19.25 «Smieklīgu lokā», 21.00 «Laiks», 21.40 «PSRS Komponistu savienības VII kongress. Koncerts. Pārtraukuma — «Sodien pasaulē».

TV RIGA

2. APRĪLĪ, 10.15 Latvijas literatūra 8. klasei, 10.40 Ukrainas televīzijas dokumentālā filma «Poltava», 11.05 Latvijas literatūra 11. klasei, 16.00 Raidījumu programma, 16.05 Zīnas, 16.10 Dokumentālo filmu programma par sportu, 16.55 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma, 17.30 Skolēniem, Z. Ergle. «Starp mums, meitenēm, runājam...». Televīzijas uzvedums, 2. daļa, 17.50 N. Ozerova Kirgīzijas PSR Valsts tautas instrumentu orķestra kon-

Uzņemšana skolā notiek bez iestāju eksāmeniem. Ir kopmītne. Ar teicamām sekmēm beigšanās audzēknes var turpināt mācības tehnikumā vai augstākajās mācību iestādēs. Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: dzimšanas apliecība, pase, izglītības dokuments, medicīniskā izziņa (286. forma), dzīves vietas izziņa, 6 fotokartītes (3x4 cm), raksturojums. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību sākums 1986. gada 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18, tel. 33281.

Pie tevis iešu, tēt, ar ziediem baltiem, Kad vasara tos bagātīgi sniegs. Ar egļu zariem sniegotiem un saltiem, Kad zlema smaržojošas pukes liegs. (A. Vējāns)

Skumstam kopā ar Bronislavu Zili, TĒTI uz smiltāju izvadot. Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Kā senāk ziedēs rožu krūms aiz loga, Kā senāk smaržos baltais amoliņš. Tik sētas vērtos sagaldīt vaurs nenāks Un savu roku nesniegs pretim tēvs. (J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Kārlim Pudulim sakarā ar TEVA nāvi. M. Gorkija kolhoza celtniecības brigāde

Izsakām līdzjūtību Antonīnai Usānei, VIRU guldot smiltājā. Maizes kombināta kolektīvs

PSIHOLOĢISKA DRĀMA

„Ziemas ķirši“

Viņu sauc par Olgu, bet viņa vārds — Vadims. Ar viņiem mēs iepazīstamies Olgas dzīvoklī, kur notiek mīļāju kārtējā tikšanās. Viņš pošas aiziet (pienācis laiks doties uz mājām) — nesteidzīgi ģērbjas un droši vien sacer pēc iespējas ticamāku versiju sievai. Vadims ir precējies, un viņa ģimenes stāžs ir visai solīds. Bet Olgai nav jāmeļo un nav arī kam. Pēcgadīgais dēlens, kurš guļ blakus istabā, vēl ir pārāk mazs, lai kaut ko saprastu...

Režisors — I. Masļennikovs.
Galvenajā lomā — Jelena Saļonova.
«Lenijm».
Filmu demonstrē kinoteātros «Ezerzeme» Preiļos un «Atpūta» Līvānos.

VIETĒJO RĀDIORĀIĀDĪJUMU PROGRAMMA

3. aprīlī plkst. 12.40

- Sagaidot komunistisko sestdienas taiku.
- Pavasaris padomju saimniecības «Rušona» lopkopības fermās.
- Sports. Gājējs. Ceļš. No autoinspektora bloknota.
- Sporta jaunumi.

Redaktora v. L. ZENKEVIČA

certs, 18.20 «Tev un visiem», 18.55 «Skaitļotāju pasaulē», 19.25 «Viesu grāmata», 20.00 Informatīvā programma «Panorāma», 20.30 Reklāma, 20.35 LPSR Nopelniem bagātā kolektīva TDA «Kalve» koncerts, 21.00 «Laiks», CT, 21.40 Kinostudijas «Gruzija-film» mākslas filma «Pel-dzētājs», Nobeigumā — zīnas.

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

2. APRĪLĪ, 8.00 «Laiks», 8.40 Televīzijas dokumentālās filmas «Par visu labo atmaksāt ar labu. Monologs par dzelnieku», pirmizrāde 9.10 «Ceļotāju klubs», 10.10 Mākslī filma «Mīla un naids», 11.30 Zīna, 14.30 Zīnas, 14.50 «Zinātnes un ražošanas vienotība». Dokumentālo filmu programma, 15.25 «Stāsta mūsu korespondenti», 15.55 «Stādions visiem», 16.25 Zīnas, 16.30 Starptautisko konkursu laureāta pianista S. Buņina koncerts 17.00 «Līdz sešpadsmit un vecākiem», 17.45 «J. Gagarina lidojuma 25. gadadienu gaidot». «Kosmiskais gadsimts. Hronikas lappuses», 6. filma, «Ekrāns», 18.45 «Sodien pasaulē», 19.00 Kausu ieguvēju kausa izcīņa futbolā. Kijevas «Dinamo» — Prāgas «Dukla». Pusfināls. Pārtraukuma — 19.45 — zīnas, 21.00 «Laiks», 21.40 Dokumentālās filmas «Cilvēks no Piektais avēnītas» pirmizrāde, 23.00 «Sodien pasaulē».

PĀRDOD zirgu un divas slaucamas govīs. Zvanīt—21972.

Dalām bēdu smagumu un izsakām līdzjūtību Lūcijai Grahoļskai, pavadot TEVU smilšu kalniņā. Tuberkulozes slimnīcas kolektīvs

Nem no mums tās gaišās dienas, Kuras kopā darbā iets. Lai tev dzimtās zemes vēji Klusu miera dziesmu dzied. (J. Grots)

Skumju brīdī esam kopā ar piederīgajiem, ANTONU SUNEPU uz smiltāju izvadot. Oškalna kolhoza kolektīvs

Mūža vilciens pa gadskārtu slīdēm Nerimti traucies un palicis kluss, Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm

Nu darbi, rūpes un vasaras dus. (V. Rūja)

Izsakām līdzjūtību Veltai Freibergai, TEVU uz smiltāju izvadot.

Līvānu būvmateriālu un konstruktīvu kombināta kolektīvs

Tēvs mūžu kā akmeni nolika Aparta tūruma malā, Ar delnu sviedrus norausa Un nopūtās... Darbs nu ir galā. (Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀZĒPA JĀŅA d. STĪRISKAS piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Skumji noliec galvas sirmie bērzi, Pūpolzaros sabirst dzīves stāsts. Pāri nošalc pavasara elpa, Jāšķiras, kaut šķirties ir tik zēl. (Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar Jolantu Kozlovu, TEVU uz smiltāju pavadot. Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Dzērājiem — atbilstošs sods

18. martā padomju saimniecības «Rušona» biedru tiesā kārtējā sēdē izskatīja vairākas lietas, kas saistītas ar alkohola lietošanu darba laikā. Biedru tiesas lēmums bija stingrs un nelokāms.

Kurinātājam Pēterim Tumovam, kurš 14. martā tika atstādīnāts no darba par alkohola lietošanu darba laikā, izteikts sabiedriskais nopelns. Pēdējā kārtā viņam tiks leģāta malka un sniegti citi pakalpojumi. Santehnikim Vladimiram Fjodorovam par neatbilstoši darba kavējumiem izteikts rājienis. Rinda uz dzīvojamu platību ir anulēta. Darba disciplīnas pārkāpumu atkārtotāšanās gadījumā lieta tiks nodota tautas tiesā. Santehnikim Ivanam Gavrilčikam par darba kavējumiem izteikts sabiedriskais rājienis, viņa algu, sākot ar šī gada aprīlī, saņems māte. Stingrais rājienis par alkohola lietošanu darba laikā izteikts lopkopim Antonam Zagorskim, bez tam lietu par teļu krišanu paredzēts nodot papildus izmeklēšanai saimniecības juriskonsultam.

Visiem minētajiem žūpām sods piešķirts, paziņojot par to laikrakstā «Leņina Karogs». Bez tam

Lemj biedru tiesa

šie pilsoņi par atkārtotu alkohola lietošanu tiks nemti medicīniskajā uzskaitē uz piespiedu ārstēšanos no alkoholisma.

I. SLICA,
padomju saimniecības «Rušona» partijas komitejas sekretāre

14. martā notika Līvānu kūdras fabrikas biedru tiesas sēde, kurā tika izskatīta traktorista mašinista Ivana Piskunova lieta.

Būdam reibumā, viņš ieradās Veršiniņu ģimenē un tur sārkoja skandālu. Ar milicijas palīdzību I. Piskunovs tika nogādāts iekšlietu daļā un ievietots atskurkotuvē.

Darbabiedri stingri nosodīja I. Piskunova uzvedību. Tiesa nolēma izteikt sabiedrisku rājienu, ziņojot par to rajona laikrakstā.

R. DZENIS,
Līvānu kūdras fabrikas biedru tiesas priekšsēdētājs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu, redaktora krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 452 eks. (latv. val. 9701 eks., krievu val. 3751 eks.).
Laikraksts iespiešies Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169.
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 410.